

Škola modlitby - téma dvanácté – Modlitba chval

Modlitba chval nám dává plodnost. Papež komentoval radostný tanec Davidův před Hospodinem, líčený v 2 Sam 6,12b-15.17-19, a zdůraznil, že pokud se uzavřeme do formálnosti, stane se naše modlitba chladnou a sterilní. „»David tančil ze všech sil před Hospodinem« - tento projev Davidovy radosti z druhé knihy Samuelovy komentoval papež František. „Celý Boží lid slavil, vysvětloval papež, protože Archa Úmluvy se vracela domů. Modlitba chval přiměla Davida odložit svoji usedlost a tančit před Pánem ze všech sil. Právě toto je modlitba chvály,“ řekl dále papež a zmínil, že si při četbě tohoto úryvku ihned vybavil Sáru, která po té, co porodila Izáka, řekla: „Bůh mi dopřál, že se mohu smát“ (Gn 21,6). „Tato stařena – poznamenal dále – jako mladý David rovněž tančila radostí. Nám je snadné chápat prosebnou i děkovnou modlitbu k Pánu. A podobně i modlitbu adorace není tak obtížné pochopit. Modlitbu chval však necháváme stranou, nepřipadá nám tak spontánní.“

„»Ale, Otče, to je pro ty z charismatické obnovy, ale ne pro všechny křesťany!« - Nikoli, modlitba chval je křesťanská modlitba pro nás všechny! Při mši každý den, když zpíváme Svatý, svatý.. To je modlitba chval: chválíme Boha za jeho velikost, protože je velký! A říkáme Mu krásné věci, protože se nám líbí, že je takový. » Já toho ale, Otče, nejsem schopen...« – A jsi schopen volat, když tvůj tým vstřelí gól? A nejsi schopen zpívat chvály Pánu? Vyjít trochu ze svojí vážnosti a zazpívat? - Chválit Boha je zcela nezištné! Neprosíme, neděkujeme: chválíme!“

Musíme se modlit „celým srdcem“ – pokračoval: „Je to akt spravedlnosti, protože On je veliký! Je naším Bohem! David byl šťastný, protože se vracela Hospodinova archa, a jeho tělo se modlilo tancem.

„Můžeme si položit krásnou otázku: Jaká je moje modlitba chval? Umím chválit Pána? Umím chválit Pána, anebo konám modlitbu Gloria či Sanktus jenom ústy a nikoli srdcem? Co mi zde říká David, který tancuje? A Sára, která tancuje radostí?“

„Radost chval – pokračoval – nás vede k radosti slavení, rodinné slavnosti, ale když se David vrátil do paláce, Saulova dcera Mikal mu to vyčetla a ptala se jej, zda se nestydí tančit takto přede všemi, když je král. A »ve svém srdci Davidem pohrdla« (2 Sam 6,16):

„Ptám se, kolikrát jen v srdci pohrdneme dobrými lidmi, kteří chválí Pána, jak je napadne, spontánně, protože nejsou učení a nedrží se formálních projevů? Pohrdání?! A Bible praví, že Mikal se kvůli tomu stala po zbytek života neplodnou! Co znamená toto Boží Slovo? Že radost, modlitba chval nás činí plodnými! Sára tančila v oné velkolepé chvíli svojí plodnosti v devadesáti letech! Plodnost nám dává chvála, nezištná chvála Pána. Muž a žena, kteří chválí Pána modlitbou a kteří se radují, když zpívají Sanctus při mši a radují se z toho, že jej zpívají, takoví jsou plodní.“

„Ti, kdo se uzavrou do formálnosti chladné, odměřené modlitby,“ dodal ještě papež, „mohou skončit podobně jako Mikal: ve sterilitě své formálnosti,“ a povzbudil dále, abychom si „představili Davida tančícího ze všech sil před Pánem a pomysleli na to, jak je modlitba chvály krásná.